

Pozdrav ze Křtin

Ročník 26

číslo 1/2015

Pozdrav a přání

Milí farníci a poutníci, zdravíme vás všechny křesťanským: Chvála Kristu a Marii. K svátkům Umučení a Vzkříšení našeho Pána Ježíše Krista vám všem i vašim blízkým přejeme zdraví pro tělo, víru, naději a lásku pro duši a pokoj Kristův doma, v okolí i ve světě a po smrti nám všem Boží království.

Mons Jan Peňáz a Mgr Jiří Paleček

Poutní a farní kostel Jména Panny Marie ve Křtinách je otevřen každý den od 7 hodin, kdy se modlíme růženec za mír, za rodiny a osoby zasvěceného života a za všechny farníky i poutníky i za vás a také za ty, kteří nás o modlitbu u Matky Boží prosí a za duše v očistci. Pak je mše svatá, většinou v kapli Božího milosrdenství - bývalé sakristii. Zavíráme při západu slunce. Po tu dobu je také otevřeno jedno skromné WC v mezipatře na faře - budova nad kostelem, čp. 72 s nápisem SALVE.

Připomínáme:

Nedělní mše svaté v poutním období: od 17. května do 18. října v časech 7:30 – 9:00 – 10:30 hod.

Mimo poutní období: do 10. května a od 19. října v časech 7:30 – 10:30 hod.

Misijní koláče

Čtvrtá neděle postní se nazývá „Laetare“ (neděle radosti) a nás napadlo, že bychom se o tu radost mohli podělit i se vzdálenějšími lidmi (dětmi na druhém konci světa), jak je tomu zvykem v jiných farnostech a upéci s dětmi pár koláčků, nakreslit velikonoční pohledy, které nabídneme lidem po mši svaté za dobrovolný příspěvek.

V neděli jsme připravili v ambitech stoleček s upečenými dobrotami a po obou mších svatých nabízely děti své výtvary za dobrovolný příspěvek příchozím. Bylo vidět jejich nadšení při tomto „prodeji“, kdy samy nabízely po mši svaté okolojdoucím koláče a radovaly se z jejich štědrosti. Těšily se až budou moci peníze spočítat, dozvědět se kolik utržily a peníze potom poslat na Papežská misijní díla na pomoc chudým dětem. Když vše spočetly a zjistily, že utržily pro své kamarády z misií 4820,-- Kč.

Půst nespočívá jen v tom, že si odříkáme něco, co máme rádi, ale například i v tom, že vynaložíme námahu a čas, abychom nabídli něco „dobrého“ druhým a oni zase svým příspěvkem za koláč umožnili chudým zlepšit jejich životní podmínky, udělat jim byť jen malou radost. A tak věříme, že se radostně s dětmi pustíme i příští rok znovu do pečení a stane se to u nás ve Křtinách takovou malou tradicí v postní době. Krist. Vandasová

POUTĚ VE KŘTINÁCH V ROCE SPÁSY 2015

dá-li Pán Bůh a budeme živí a zdraví - viz 15. verš 4. kapitoly listu sv. apoštola Jakuba, patrona poutníků

19. dubna - křtinské posvícení (244. výročí - 21.4.1771), slouží a káže o. František Dostál, rodák z Tištína, nyní farář v Hustopečích nad Bečvou a věrný křtinský poutník od své maličkosti tím **zahájí 806. ročník našich poutí**

26. dubna - XIV. hasičská pouť, slouží a káže premonstrát Rostislav Novotný, pověřený duchovní správou hasičských sborů v v krajích Jihomoravském a Vysočina

1. 5. odpoledne pěší poutníci z Husovic

8. května - pěší pouť brněnské mládeže

16. a 17. května - 1. jarní pouť, slouží a káže P. Pavel Dokládal

23. května - předvečer hlavní pouti, slouží a káže kanovník Václav Slouk z Brna

24. května - Hlavní pouť, slouží a káže opat Marian Kosík z Nové Říše, po hrubé bude představena a požehnána nová kniha o J.B. Santinim, zazní písně z doby, kdy on žil

29. května - Noc kostelů

31. května - Orelská pouť a pouť pozořických

7.června - Boží Tělo po obojích ambitech, slouží a káže místní farář

14. června - Vyškovská pouť, slouží a kážou vyškovští

21. června - III. pouť za oběti totalit, za smíření a obrácení podle evangelia a za šťastnou budoucnost našeho národa i světadílu, připutují sloupští farníci s praporem, slouží a káže místní farář

27. - 28. června - Hanácká a vyškovská pouť, v předvečer slouží a káže o. Marcel Javora, v neděli kněží, kteří doprovázejí poutníky

sobota 25. července - ze Křtin do Křtin pěšky přes kostely Moravského krasu

26. července - Svatoanenská pouť, slouží a káže mikulovský probošt Jan Pacner

pátek 14. srpna - celodenní adorační pobožnost

16. srpna - 10 h. pouť v Bukovince

19. – 20. srpna - zastávka pěších poutníků z L. Hradce na Velehrad

30. srpna - VI. korunovační pouť a zároveň poděkování za prázdniny a

žehnání žákům, učňům i studentům a jejich učitelům, mistrům a profesorům, slouží a káže Michal Šimek, opat premonstrátského kláštera v Želivi

13. září - naše domácí křtinská pouť – po svátku Jména Panny Marie, odpoledne společná Radostná cesta

20. září - Poděkování za úrodu a mše sv. za všechny živé a zemřelé křtinské občany bez rozdílu - slouží a káže místní farář, vrácení praporu do Sloupu
 18. října - Dušičková pouť, slouží a káže strahovský opat Michael Pojezdný
 25. října - slavnost u nových soch sv. Cyrila a Metoděje v parku (26.10.883 dokončil sv. Metoděj překlad Písma svatého do naší mateřštiny)
 8. listopadu - XVII. svatohubertská pouť, slouží a káže o. Jan

Mariánské soboty L. P. 2015

Již po čtyřiaadvacáté budeme slavít pobožnosti prvních mariánských sobot v měsíci.

Tradiční program: 15:30 hod. modlitba růžence, mše svatá (16:00 hod.) a smírná adorace k 70. výročí 2. světové války s prosbami za mír. Vždy příležitost k přijetí svátosti smíření.

- 4.4. v rámci Bílé soboty, místní farář
- 2. 5. poutníci z okolí, místní farář
- 6. 6. poutníci z okolí, o. František Dostál
- 4. 7. poutníci z blanenské a adamovské farnosti, jejich kněží a jáhni
- 1. 8. farníci ze Švábenic, Moravských Prus a Hoštic na Hané
- 5. 9. poutníci z Čejkovic se svým knězem
- 3. 10. poutníci z okolí se svými kněžími
- 7. 11. poutníci z Brna - Lesné se svým knězem
- 5. 12. poutníci z okolí, o. Pavel Kopecký z Čebína

Fatimské pobožnosti L. P. 2015

V Březině v nich budeme pokračovat již po DEVATENÁCTÉ.

Program tradiční: 17:30 hod. modlitba růžence, 18:00 mše svatá. Příležitost k přijetí svátosti smíření.

- 13. května (středa) Lipovec s chrámovým sborem a svým novým farářem P. Pavlem Kuchyňou
- 13. června (sobota) bývalý kaplan pan profesor o. Pavel Kopeček
- 13. července (pondělí) bývalý kaplan o. Pavel Buchta s farníky z Otnic a Bošovic
- 13. srpna (čtvrtek) o. Kamil Sovadina, OPraem. s farníky z Křenovic u Sl.
- 13. září (neděle) bývalý kaplan o. Václav Novák s farníky z Kněžic, Opatova a Heraltic na Třebíčsku
- 13. října (úterý) o. František Dostál zakončí 20. ročník fatimských poutí k Panně Marii Matce Církve

„Ty jsi naše milá Matka, Tys naše naděje všecka!“ Všechny vás srdečně zveme na tyto pobožnosti. Čím více bude sepjatých rukou, tím více i darů a milostí Božích.

Přímo od našeho Svatého otce

Villa La Cárcova je jednou z nekonečných a nechvalně proslulých chudinských čtvrtí Buenos Aires. Ve farnosti v samém středu favely slouží O. José Maria Di Paola, známý spíše jako Otec Pepe, jehož zásluhou vychází

farní list La Cárcova News. Argentinský kněz, kterého arcibiskup Bergoglio dlouhodobě podporoval, v lednu přišel s nápadem požádat současného papeže o rozhovor. Otázky však nekladli profesionální žurnalisté, nýbrž sami obyvatelé favely. Vzniklo tak otevřené, kolektivní a protokolu se vymykající dílo, které v nákladu dvou tisíc pěti set výtisků vychází právě dnes. Poté, co se díky úsilí několika mladých lidí noviny týden tiskly v malé místní tiskárně, aby se k rodinám ve farnosti dostaly těsně před druhým výročím pontifikátu.

Hodně mluvíte o periferii. Často jsme vás slyšeli, jak toto slovo užíváte. Na co při tom myslíte? Na nás, lidi z chudinských čtvrtí?

„Když mluvím o periferii, mluvím o hranicích. Normálně se pohybujeme v prostorech, které nějakým způsobem kontrolujeme a jsou tedy centrem. Čím více z centra vycházíme a vzdalujeme se od něj, tím více objevujeme, a když se z nových míst, z těchto periferií, podíváme zpětně na centrum, zjišťujeme, že skutečnost je jiná. Něco jiného je pozorovat realitu z centra a něco jiného pohlížet na ni z posledního místa, kam jsi došel. Dám příklad: Evropa, nahlížená z Madridu 16. století byla jedna věc, avšak když Magalhães připlul na konec amerického kontinentu, spatřil Evropu z nového dosaženého bodu a něco dalšího pochopil. Skutečnost se vidí lépe z periferie než ze středu. A to včetně osobní reality, existenciální periferie nebo myšlenkové reality daného člověka. Můžeš mít velice strukturované myšlení, avšak když se poměruješ s někým, kdo nemá stejný názor, začne debata a myšlenková periferie druhého člověka tě může obohatit.“

Znáte naše problémy. Drogy postupují a jejich šíření nepolevuje, vstupují do chudinských čtvrtí a útočí na naše mladé lidi. Kdo nás má bránit? A jak my se můžeme bránit?

„To je pravda. Šíření drog pokračuje a nezastavuje se. Existují země, které už jsou v otroctví drogy. To, co mne nejvíce znepokojuje, je triumfalismus překupníků. Tito lidé oslavují vítězství, protože cítí, že ho dosáhli, že triumfují. Taková je realita. V některých oblastech či zemích se vše podřizuje drogám. Co se týče Argentiny, mohu říci, že ještě před 25 lety byla spíše přestupní stanicí, dnes je z ní drogový konzument a myslím, že také výrobce, ačkoli to nemohu tvrdit s jistotou.“

Co je to nejdůležitější, co máme předat svým dětem?

„Příslušnost. Náležitost k rodinnému krbu. A ta se dává láskou, citem, časem, tím, že je bereme za ruku, doprovázíme je, hrajeme si s nimi, dáváme jim v každé chvíli to, co potřebují k růstu. Především tak, že jim poskytujeme prostor k vyjádření. Jestliže si se svými dětmi nehraješ, zbavuješ je dimenze nezištnosti. Pokud jim nedovolíš vyslovit to, co cítí, a to až do té míry, že s tebou mohou diskutovat a přitom se cítit svobodně, nepřispíváš k jejich růstu. Avšak to nejdůležitější je víra. Velmi mne trápí, když potkám dítě, které se neumí pokřžovat. Znamená to, že tomu malému člověku nebylo darováno to nejdůležitější, co mu otec a matka mohou dát: víra.“

Neustále zastáváte, že je možná změna – ať už ve složitých osobních situacích lidí, kteří jsou zkoušeni životem, nebo v sociálních a

mezinárodních situacích, které jsou příčinou utrpení pro obyvatelstvo. Odkud berete optimismus tam, kde by člověk spíše zoufal?

„Všichni lidé se mohou změnit. A to také velmi zkoušení lidé. Všichni. Znáám lidi, kteří na sebe přestali dbát, zahazovali svůj život a dnes žijí v manželství, mají rodinu. Nenazývám to optimismus. Je to spíše jistota ve dvou věcech – první je člověk, lidská bytost. Člověk je Božím obrazem a Bůh svým vlastním obrazem nepohrdá, nýbrž jej vykupuje, nachází způsob, jak napravit obraz, který je zastřený. A druhá věc je síla Ducha svatého, která mění vědomí. Není to tedy optimismus, ale víra v lidskou bytost, která je dcerou Boha. A Bůh své děti neopouští. Rád opakuji, že my, Boží děti, jsme všeho schopné, mýlíme se při každé příležitosti, hřešíme, ale když Boha žádáme o odpuštění, On nám vždy odpustí. Nikdy se v tom neunaví, zatímco my se považujeme za chytráky a unavuje nás prosit o odpuštění.“

Jak můžeme dojít k tomu, abychom byli jistí a vytrvalí ve víře? My spíš kolísáme, někdy jsme si vědomi Boží přítomnosti, toho, že Bůh s námi jde po cestě, jindy na to zapomínáme. Je vůbec možné usilovat o stálost v oblasti, jakou je víra?

„Je pravda, že se střídá horší s lepším. Někdy si uvědomujeme Boží přítomnost, jindy na ni zapomínáme. Bible říká, že pozemský život člověka je boj, zápas. To znamená, že se s tím člověk musí spokojit a bojovat. Připravovat se na to, aby neklesl, nepolevil v bdělosti, ale zároveň užívat všeho krásného, co nám Bůh v životě dává. Je třeba se mít na pozoru, aniž bychom kapitulovali nebo propadali pesimismu. Jak vytrvat ve víře? Pokud neodmítneš víře naslouchat, najdeš ji docela blízko, v nitru svého srdce. Pak se některý den může stát, že neslyšíš zhora nic. A přesto tam víra je. Je nutné si zvyknout na skutečnost, že víra není cit. Někdy nám Pán dává milost, abychom ji pocítili. Avšak víra je něco víc, je to můj vztah k Ježíši Kristu. Věřím, že On mne spasil. To je ta pravá otázka, kterou si v souvislosti s vírou máme položit. Hledej ve svém životě chvíle, kdy ti bylo zle, kdy ses ztratil a nic se ti nedařilo, a pozoruj, jak tě Kristus zachránil. A přimkni se k tomu, protože tady jsou kořeny tvé víry. Když zapomínáš, nic necítíš, zachyť se těchto momentů, které tvoří základ tvé víry. A pak stále s evangeliem v ruce. Nos neustále v kapse malé vydání evangelia. Měj ho u sebe doma. V něm je Boží slovo a odtud se víra živí. Víra je totiž dar, nikoli psychologický postoj. Když ti dávají dárek, je na tobě, aby sis ho vzal, co myslíte? Vezmi si tedy dar evangelia a čti ho. Čti ho a naslouchej Božímu slovu.“

Prožíváte intenzivní a bohatý život. Také bychom chtěli žít bohatě a intenzivně. Jak to udělat, abychom nežili zbytečně? A jak se vlastně člověk dozví, že nežije zbytečně?

„No, já jsem žil hodně času zbytečně. V těch momentech nebyl můj život ani intenzivní, ani bohatý. Jsem hříšník jako kdokoli jiný, jenže Pán mi dává dělat takové věci, které jsou vidět. Kolikrát přece existují lidé, kteří konají dobro, mnoho dobra, a nejsou vidět. Intenzita není přímo úměrná tomu, co lidé vidí. Intenzita se zažívá v nitru. A prožíváme ji, když sytíme víru. Jak? Plodností skutků, láskyplnými skutky pro dobro lidí. Možná nejhorším hříchem, který se

staví proti lásce, je přehlížet člověka. Existuje člověk, který tě miluje, ale ty si ho nevážíš a nakládáš s ním, jako bys ho neznal. On tě miluje a ty ho odmítáš. Ten, kdo nás miluje nejvíce ze všech, je Bůh. Zapřít Boha je jedním z nejhorších hříchů. Svatý Petr se ho dopustil, zapřel Ježíše Krista... a udělali z něj papeže! Co bych tedy mohl říkat? Nic! A proto, kupředu!“

Máte kolem sebe lidi, kteří nesouhlasí s tím, co děláte a říkáte?

„Ano, jistě.“

Jak se vůči nim stavíte?

„Naslouchání lidem mi nikdy neuškodilo. Pokaždé, když jsem jim naslouchal, to pro mne dopadlo dobře. Když jsem je nevyslechl, vedlo se mi špatně. Protože i když máš jiný názor, vždy, opravdu vždy, ti něco dají, nebo tě postaví do takové situace, která tě donutí přehodnotit tvé pozice. A to je obohacující. Tímto způsobem se máme chovat k lidem, s nimiž nesouhlasíme. Když se totiž s někým nesnesu, přestanu ho zdravit, prásknu mu dveřmi před nosem a neptám se ho na důvody naší neshody, zcela zřejmě ochuzuji sám sebe. Obohacení přichází v dialogu a naslouchání.“

Dnešní móda vede mladé lidi k virtuálním vztahům, a to také v naší čtvrti. Co dělat, aby mládež opustila svůj svět fantazie, vrátila se do reality a ke skutečným vztahům?

„Rozlišoval bych svět fantazie a virtuálních vztahů. Virtuální vztahy někdy nejsou vystavené na fantazii, nýbrž naopak na realitě a jsou velmi konkrétní. Je ale zřejmé, že toužíme po nevirtuálním vztahu, tedy fyzickém a citovém vztahu, který trvá v čase a v kontaktu s lidmi. Myslím, že nebezpečí, které dnes hrozí, je dané skutečností, že jsme schopni hromadit velké množství informací a pohybovat se v celé řadě věcí pouze virtuálně. Z mladých lidí se stává muzeum. Takový muzeální mladý člověk je velice dobře informovaný, ale jak naloží s tím vším, co ví? Plodnost v životě neprochází cestou hromadění informací či pouze virtuální komunikací, nýbrž cestou změny konkrétní existence, což konečně značí milovat. Nemůžeš milovat člověka, pokud mu nestiskneš ruku, nebo ho neobejmeš. Pokud někoho miluješ natolik, že si ho chceš vzít, tedy chceš se mu zcela odevzdat, a přitom ho neobejmeš a nepolíbíš, nejde o pravou lásku. Virtuální láska neexistuje. Existuje vyznání virtuální lásky, ale pravá láska předpokládá fyzický, konkrétní kontakt. Jdeme k podstatě života a ta je zde. Tedy, nikoli muzeální mladý člověk s virtuálními informacemi, nýbrž mládež, která cítí a svými rukama – zde je to konkrétní – nese svůj život kupředu. Rád mluvím o trojí řeči – jazyku hlavy, srdce a rukou. Mezi těmito třemi jazyky má být soulad. V tom smyslu, že myslíš o tom, co cítíš a děláš, cítíš to, nač myslíš a co děláš, děláš to, co cítíš a nač myslíš. V tom spočívá konkrétnost. Zůstávat pouze na virtuální rovině je jako žít s hlavou bez těla.“

Předposlední dotaz se týkal předvolební kampaně v Argentině, kam papež přislíbil pastorační cestu v roce 2016. Poslední otázka mířila k současnému světovému dění: **Znepokojují a rmoutí nás televizní zprávy, podle kterých existují fanatici, kteří vás chtějí zabít. Nemáte strach? Máme vás rádi, co pro vás můžeme udělat?**

„Podívejte, život je v Božích rukou. Řekl jsem Pánu: Postarej se o mne. Jestli je ve tvé vůli, že mám zemřít nebo se mi něco má stát, prosím tě jenom o jednu laskavost – ať to moc nebolí. Víte, já jsem strašpytel a bojím se fyzické bolesti.“ Přeložila Jana Gruberová

Bůh v mém životě

Vyrůstal jsem na vesnici, kde kostel nebyl, chodili jsme pěšky každou neděli naupřímky přes les. Přírodou, o které mi bylo jasno, že je Božím dílem, i když ve škole nám hustili do hlavy, že se to udělalo samo. Cestou do kostela jsme se zdravili: „Vítám vás na slovo Boží.“ A mně se spojilo Boží stvoření s Božím slovem, sváteční den s přírodou, ale i víra a smysl pro povinnost, protože jsme samozřejmě chodili pěšky i v zimě, jen vyjímečně jsme zůstali doma. Navíc i sociální citění: Někdy jsme šli tu cestu prošlapat už předem a označovali jsme ji větvemi, aby ti po nás si nemuseli razit novou vedle. I to považuji za Boží řízení. Kolik věcí jsme se dozvěděli od kamarádů, a z rozhovorů rodičů s dospělými. Oni si vše i před námi říkali jasně, bez cenzury. Věřili nám, že to nebudeme nikde žalovat. I to vidím pořád jako Boží dar.

Tlak ateizmu sílil, z vykopávek a geologie se nám snažili dokázat, že se věřící mýlí. Pro starší už náboženství nemohlo být. Se zájmem jsem koukal na věty na opsání do sešitu, které kněz rozdával mým mladším sourozencům. „Bůh mohl k stvoření člověka použít už existující živočišné tělo.“ A bylo to: Mohl, ale nemusel, a já si od té doby už nedělám starosti, jestli brát zprávu o stvoření v šesti dnech doslova anebo uznat, že to mohlo být i jinak, ale ne bez Boha. I v tom lístku papíru vidím dodnes podanou Boží ruku.

Na střední škole jsme probírali všechny ty zkameněliny ještě podrobněji. Profesor nám ukazoval jak v těch velkých hloubkách nalézáme zbytky malých zvířátek, jak se potom zvětšují a v těch vyšších tedy mladších vrstvách se objevují stejné druhy v obrovské velikosti. Pak vyhynou, už je tam nenajdeme a objeví se jiné druhy a zase to začne znovu. Bylo mě 18 let a už jsem byl nejvyšší z celé rodiny. I moji sourozenci výškou přerůstali rodiče. A mně v té chvíli blesklo hlavou: Co když je to takhle i s námi lidmi. Děti jsou čím dál vyšší, lidstvo doroste do obrovských rozměrů a pak vyhyne. A najednou proti blesku ve tmě pokojné světlo: I kdyby to tak bylo, jsme přece stvoření od Boha. A nad všemi miliardami je Bůh Otec. Jsem jeho dítě a jeho dobrotu znám už od dětských pěších cest do kostela. I kdyby to zde na zemi mělo skončit, zůstane to v Božích rukou. Když nám Stvořitel dal poznat takovou krásu, jistě nám ukáže i další a jistě má s námi plán i po skončení nějakých těch geologických vrstev. Tak ho беру. Jen abych mu ho moc nekazil.

Malé doplnění: Když mně bylo asi 14 let, už začal z naší vesnice jezdit autobus, ale do jiného kostela a vzpomínám jen, jak jsme v zimě třikrát prochladli - při čekání na autobus, při čekání na konec mše svaté a při čekání na autobus domů, zatímco, když jsme jako malí vyrazili přes lesy, zahřáli jsme se v první kopečku a vydrželo nám ti i přes hodinu ve vymrzlém kostele.

Jan Peňáz

Velikonoce ve Křtinách L. P. 2015

Zelený čtvrtek 2. dubna - *památka poslední večeře*

Křtiny **16:30** a adorace Bukovinka 19:00 Hrkání v 18 hod.

Velký pátek 3. dubna - *památka umučení Páně, po celý den přísný půst*

Křtiny **16:30** *bohoslužba slova, uctívání kříže a svaté přijímání, pak tichá adorace u Božího hrobu v 18:30 a 19:00* Hrkání v 6, 12 a 18 h.

ve 20:00 křížová cesta po místech neštěstí a bolesti

Bílá sobota 19. dubna - Velikonoční vigilie

Křtiny **19:26 (těsně po západu slunce)**

v ambitech žehnání ohně, velikonoční svíce, v kostele bohoslužba slova, svěcení křestní vody, bohoslužba oběti a po mši sv. krátké procesí

Hrkání v 6 a 12 hod.

Hod Boží velikonoční 5. dubna - *při každé mši sv. žehnání pokrmů*

Křtiny 7:30 a 10:30 Bukovinka 9:00 Březina 9:00

Pondělí velikonoční 6. dubna - 1130. výročí smrti sv. Metoděje

Křtiny 7:30 a 10:30 Bukovinka 9:00 Březina 9:00

Po všechny dny příležitost k přijetí svátosti smíření.

Oslavme společně tajemství smrti a zmrtvýchvstání našeho Pána Ježíše Krista!

Postní doba skončila, ale ...

i v době velikonoční až do Nanebevstoupení Páně budeme po Tajemství víry odpovídat: ZACHRAŇ NÁS SVÝM KŘÍŽEM, VYSVOBOĎ NÁS SVÝM VZKŘÍŠENÍM... Podle Římského misálu mají tuto odpověď začít lidé sami. Nečekejme tedy až na kněze, ale začněme hned to správné zvolání.

V tomto roce budeme na závěr zpívat starou ale pořád platnou poutnickou modlitbu Panno blahoslavená, Matko milosti, nedej v hříších umřítí bez lítosti. Poslední ať jsou slova má: Ježíš, Josef, Maria! (Nápis nad naší milostnou sochou - MATER GRATIAE znamená česky Matko milosti)

BOHU DÍKY. Panně Marii díky.

Vám, farníci i poutníci zblízka i z dále, za všechno **Pán Bůh zaplat'.** Janu Blažejí Santini Aichlovi, opatu Kryštofu Jiřímu Matuškoví a všem zakladatelům a dobrodincům našich kostelů, P. Tomáši Prnkovi a všem zemřelým kněžím, jejich spolupracovníkům a spolupracovnicím, farníkům, poutníkům a starším bratrům odpočinutí věčné dej, o Pane

A všem čtenářům tohoto pozdravu, všem farníkům a poutníkům, všem, kteří nás podporují modlitbou, prací a dary, a všem nemocným požehnej na přímluvu Panny Marie a všech svatých všemohoucí Bůh ...

Díky i za finanční dary, které posíláte na náš účet č. 1361998309/0800 Sestavil Mons. Jan Peňáz, pevná linka 516 439 189, mobil 736 52 92 21, e-mail: penaz.vm@seznam.cz

P. Jiří Paleček má mobil 736 529 399 a bydlí ve dvoře

Vydává Římskokatolická farnost Křtiny, 679 05 Křtiny 72., reg.č. ČR E 11435